

[Kalmæs]

fra skatter og afgifter, og andre nødvendige omkostningsstigninger. Det eneste, man ikke kan få lov til, hvis loven forlænges, er at forhøje sin profit. Det er det eneste, der sker, og det burde også de to medlemmer af kristeligt folkeparti kunne gå med til i en situation, hvor der igennem overenskomstforhandlingerne er givet så små lønstigninger, at reallønnen faktisk falder. I en sådan situation er det ufatteligt, at man giver frit løb for profit- og fortjenesteforhøjelse, og det er ufatteligt, at det radikale venstre ikke vil være med til at forhindre det.

Det radikale venstres argumenter for ikke at ville støtte vort lovforslag om forlængelsen går i retning af, at det ikke er bevist, at der kommer store huslejestigninger. Men vi mener faktisk i SF, at det i allerhøjeste grad er sandsynliggjort og næsten bevist, at der kommer store huslejeforhøjelser. Der er varslet endda meget store huslejeforhøjelser, og den eneste sikring mod, at de bliver gennemført, er, at de bliver underkendt ved boligretten. Men der er ingen tvivl om, at der vil være nogle lejere, der ikke får gjort indsigelser til tiden, og de er så fanget i disse forhøjelser.

Der er også det problem, at det er en forudsætning for, at boligretten overhovedet kan fungere, at man kan tale om en rimelig leje. Men boligministeren har for nylig udtalt, at vi er på vej ind i en situation med bolignød, og de lange ventelister, der er rundt omkring, viser også, at der er meget stor mangel på boliger. Dermed fungerer et frit boligmarked ikke, og dermed kan boligretten via lejelovgivningen heller ikke sikre, at huslejerne ikke stiger. Hvis ikke det er beviser nok for det radikale venstre og de to medlemmer af kristeligt folkeparti, må jeg spørge dem: hvilke beviser vil de have? Den eneste mulighed for at få mere konkrete beviser er altså, at loven udløber, og at folk bliver sat ud af deres boliger; så har I beviserne. Man kan selvfølgelig også få huslejeforhøjelserne gennemført og se nogle familier sidde tilbage og få ødelagt deres økonomi for at betale disse huslejeforhøjelser. Vi må høre, om det er det bevis, man vil have, for at man vil gå med. Men – selv om der nu ikke er et bevis – hvis der var tvivl, synes jeg også, som jeg også sagde i går, at det burde komme lejerne til gode, og det burde det radikale venstre og kristeligt folkepartis to medlemmer tage til sig.

Jeg vil gerne spørge både hr. Dræbye og hr. Chr. Christensen, hvilken risiko vi løber ved at forlænge loven, selv om der nu ikke var brug for det. Den eneste risiko, vi løber, er altså, at der er nogle ejere af udlejningsejendomme, der ikke kan forhøje deres huslejer ud over omkostningstillæg på grund af stigende skatter, afgifter og andre omkostninger. Det er egentlig en ret lille risiko, og den kan vi fjerne, hvis der skulle vise sig et flertal for det i folketinget senere. Men hvis vi i stedet for ikke forlænger loven, hvilken risiko er der så ved det, hvis der nu var brug for det? Så sker der altså det, at folk bliver sat ud af deres boliger, at folk får ødelagt deres økonomi, og at huslejeniveauet bliver skruet op i en periode, hvor lønningerne igennem overenskomsterne er holdt nede.

Så vil jeg gerne spørge hr. Dræbye og hr. Chr. Christensen, hvordan de vil genoprette situationen, efter at det er sket. Jeg synes nok, det var væsentligt, at man lod tvivlen komme lejerne til gode i dette tilfælde i stedet for at stille sig solidarisk med de ejere, som vil forhøje deres huslejer, sådan at de kan få mere end de stigende omkostninger, altså få en ekstra profit. For det, der sker her, er jo i realiteten, at det radikale venstre og de to medlemmer af kristeligt folkeparti stiller sig solidarisk med de husejere, som vil forhøje huslejen mere, end omkostningerne tilsiger det.

Dræbye (RV):

Det reguleringssystem, som eksisterer for huslejerne, er blevet slået fast ved de to seneste større boligforlig: ved boligforliget i 1974 og ved boligforliget i 1979. Der har man fået skabt den nuværende situation, hvor vi har delt landet op i to områder, nemlig områder med huslejereregulering og omkostningsbestemt leje og områder uden huslejereregulering. Systemet har fungeret uændret frem til 1979, da vi i forbindelse med pakken i december lavede den stoplov, som vi diskuterer i dag.

I hele denne periode har alle de forfærdelige ting, som f.eks. hr. Kalmæs nu beskriver vil ske, faktisk været mulige, uden at de er sket. Situationen er den, at boligministeriet i sit svar til folketingsudvalget forleden gjorde op, at der ikke er forskel på huslejeniveauet i de regulerede områder og de ikke-regulerede områder, og at der stort set ikke har været